

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

październik 2010

64

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie 1.mp3* – Kraków 9.06.1979) „Musicie być mocni mocą miłości [...]. Musicie być mocni, drodzy bracia i siostry, mocą tej wiary, nadziei i miłości świadomej, dojrzałej, odpowiedzialnej, która pomaga nam podejmować ów wielki dialog z człowiekiem i światem na naszym etapie dziejów - dialog z człowiekiem i światem, zakorzeniony w dialogu z Bogiem samym”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

ŚW. SIOSTRA FAUSTYNA

PROWADZĄCY: W najbliższym czasie przypada liturgiczne wspomnienie św. Siostry Faustyny. Jej powołaniem było głoszenie światu prawdy o Bożym Miłosierdziu. Pan Bóg chciał przez nią wezwać Kościół, by czcił Boże Miłosierdzie specjalnym świętem, a każdy chrześcijanin zawierał Mu siebie w najprostszych słowach: „Jezu, ufam Tobie”. Wraz z Matką Najświętszą, wraz z s. Faustyną, wychwalajmy dziś Pana Boga, „bo Jego Miłosierdzie trwa na wieki”.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Pan Bóg otoczył dziś Faustynę*, lub *Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Psalmu 118: „Dziękujcie Panu, bo jest dobry, bo łaska Jego trwa na wieki. Pan jest ze mną, nie lękam się: cóż mi może zrobić człowiek? Lepiej się uciec do Pana, niż pokładać ufność w człowieku. Pan, moja moc i pieśń, stał się moim Zbawcą. Nie umrę, lecz będę żył i głosił dzieła Pańskie. Jesteś moim Bogiem, chcę Ci dziękować: Wysławiajcie Pana, bo dobry; bo łaska Jego na wieki”.

(Ps118,1.6.8.14.28-29).

PROWADZĄCY: Psalmista wzywa, by wielbić Pana Boga, „bo jest dobry, bo Jego łaska na wieki”. Ojciec Święty zachęca, by wielbić Pana Boga za wielkie rzeczy, jakich dokonał w duszy s. Faustyny, jakich dokonuje w duszy każdego, kto ufa w Boże Miłosierdzie. Wsłuchani w słowa Jana Pawła II, jakie wypowiedział wynosząc s. Faustynę do chwały ołtarzy, a także w łagiewnickim sanktuarium, pytajmy siebie: czy widzimy działanie Bożego Miłosierdzia w moim życiu? Czy je wysławiam? Ile jest w mej modlitwie dziękczynienia? Ile ufności w chwilach trudnych, gdy zło wydaje się silniejsze od dobra? W czym pokładam ufność, na kim opieram me życie?

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. beatyfikacyjnej (Rzym, 18 kwietnia 1993): „O Faustyno, jakże przedziwna była twoja droga! Czyż można nie pomyśleć, że to ciebie właśnie - ubogą i prostą córkę mazowieckiego polskiego ludu - wybrał Chrystus, aby przypomnieć ludziom wielką Bożą tajemnicę Miłosierdzia. Tę tajemnicę zabrałaś ze sobą, odchodząc z tego świata po krótkim i pełnym cierpienia życiu. Równocześnie tajemnica ta stała się proroczym zaiste wołaniem do świata, do Europy. Przecież twoje orędzie Bożego Miłosierdzia zrodziło się jakby w przeddzień straszliwego kataklizmu II wojny światowej. Zapewne byś się zdziwiła, gdybyś mogła na ziemi doświadczyć, czym stało się to orędzie dla udręczonych ludzi tego czasu pogardy, jak szeroko ono poszło w świat. [...] "Dziękujcie Panu, bo jest dobry. Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny". Dzisiaj, w dniu beatyfikacji s. Faustyny, wielbimy Boga za wielkie dzieła, jakich dokonał w jej duszy. Wysławiamy Go i dziękujemy Mu za wielkie dzieła, jakich dokonał i ciągle dokonuje w duszach ludzkich, które dzięki jej świadectwu i orędziu odkrywają nieskończone głębie Bożego Miłosierdzia”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: *Jezu, ufam Tobie* lub *Misericordias, Domini*.

LEKTOR: Z przemówienia w łagiewnickim sanktuarium (Kraków 7 czerwca 1997 – nagranie 2.mp3) „Oto przychodzę jako pielgrzym do tego sanktuarium, aby włączyć się w wiecznotrwały śpiew na cześć Bożego miłosierdzia. Zaintonował go Psalmista, wypowiadając to, co wszystkie pokolenia przechowywały i przechowywać będą jako najcenniejszy owoc wiary. Nic tak nie jest potrzebne człowiekowi, jak miłosierdzie Boże - owa miłość łaskawa, współczująca, wynosząca człowieka ponad jego słabość ku nieskończonym wyżynom świętości Boga. W tym miejscu uświadamiamy to sobie w sposób szczególny. Stąd bowiem wyszło orędzie miłosierdzia Bożego, które sam Chrystus zechciał przekazać naszemu pokoleniu za pośrednictwem błogosławionej siostry Faustyny. Jest to orędzie jasne, czytelne dla każdego. Każdy może tu przyjść, spojrzeć na ten obraz miłosiernego Chrystusa, na Jego Serce promieniujące, i w głębi duszy usłyszeć to, co słyszała Błogosławiona: "Nie lękaj się niczego, Ja jestem zawsze z tobą" (*Dzienniczek*). A jeżeli szczerym sercem odpowie: "Jezu, ufam Tobie!", znajdzie ukojenie wszelkich niepokojów i lęków. W tym dialogu zawierzenia nawiązuje się pomiędzy człowiekiem i Chrystusem szczególna więź wyzwalającej miłości.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: *Jezu, ufam Tobie* lub *Misericordias, Domini*.

LEKTOR: (*nagranie 3.mp3 – cd.*): „Nieprzerwanie też Kościół prosi Boga o miłosierdzie dla wszystkich ludzi. "W żadnym czasie, w żadnym okresie dziejów - a zwłaszcza w okresie tak przełomowym jak nasz - Kościół nie może zapomnieć o modlitwie, która jest wołaniem o miłosierdzie Boga wobec wielorakiego zła, jakie ciąży nad ludzkością i jakie jej zagraża. (...) Im bardziej świadomość ludzka, ulegając sekularyzacji, traci poczucie sensu samego słowa «miłosierdzie» - im bardziej, oddalając się od Boga, oddala się od tajemnicy miłosierdzia - tym bardziej Kościół ma prawo i obowiązek odwoływać się do Boga miłosierdzia «wołaniem wielkim»”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Można zaśpiewać pieśń: *Jezu, ufam Tobie* lub *Misericordias, Domini*.

LEKTOR: Z homilii podczas poświęcenia sanktuarium Bożego Miłosierdzia (Kraków, 17 sierpnia 2002 – *nagranie 4.mp3*): „O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże, / Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może, / Największy przymocie Boga Wszchemocnego, / Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego (*Dzienniczek*, 951). Umiłowani Bracia i Siostry! Powtarzam dzisiaj te proste i szczerze słowa św. Faustyny, by wraz z nią i z wami wszystkimi wielbić niepojętą i niezgłębioną tajemnicę Bożego miłosierdzia. Podobnie jak ona, chcemy wyznać, że nie ma dla człowieka innego źródła nadziei, jak miłosierdzie Boga. Pragniemy z wiarą powtarzać: *Jezu, ufam Tobie!*”

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Dziękujemy Panu, bo jest dobry, bo Jego miłosierdzie trwa na wieki. Rozważając tajemnicę Zmartwychwstania wpatrujemy się w jaśniejący obraz Pana Jezusa, który przychodzi do załęcznionych uczniów z darem pokoju, który pokazuje swoje Serce, otwarte włócznią, otwarte dla każdego z nas. Wysławiamy wraz z Maryją Jego Miłosierdzie i przyprowadzamy do Niego tych, którzy go najbardziej potrzebują.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Zaufaj Panu już dziś* lub *Miłosierdzie Pana będe chwalił wciąż*.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Ojciec Święty z bólem mówił o „tajemnicy nieprawości” – ludzie żyją tak, jakby Boga nie było, i stąd się bierze niezgoda, przemoc i krzywda. Przeciwstawia się jej i przewycięża tajemnica niepojętego Bożego Miłosierdzia. To w nim jest lekarstwo na rany podziałów, rozdarcia, wzajemnego zwalczania.

LEKTOR: (Kraków, 18 sierpnia 2002 – *nagranie 5.mp3*): „Kościoł od początku swego istnienia, odwołując się do tajemnicy Krzyża i zmartwychwstania, naucza o Bożym miłosierdziu, które jest rękoiścią nadziei i źródłem zbawienia człowieka. Wydaje się jednak, że dzisiaj jest szczególnie wezwany, by głosić światu to orędzie. Nie może zaniedbać tej misji, skoro wzywa go do tego sam Bóg przez świadectwo św. Faustyny. A wybrał do tego nasze czasy. Może dlatego, że wiek dwudziesty, mimo niewątpliwych osiągnięć w wielu dziedzinach, naznaczony był w szczególności sposobem "misterium nieprawości". Z tym dziedzictwem dobra, ale też i zła weszliśmy w nowe tysiąclecie. Przed ludzkością jawią się nowe perspektywy rozwoju, a równocześnie nowe, niespotykane dotąd zagrożenia. Człowiek nierzadko żyje tak, jakby Boga nie było, a nawet stawia samego siebie na Jego miejscu. Uzurpuje sobie prawo Stwórcy do ingerowania w tajemnicę życia ludzkiego. Usiłuje decydować o jego zaistnieniu, wyznaczać jego kształt przez manipulacje genetyczne i w końcu określać granicę śmierci. Odrzucając Boże prawa i zasady moralne, otwarcie występuje się przeciw rodzinie. Na wiele sposobów usiłuje się zagłuszyć głos Boga w ludzkich sercach, a Jego samego uczynić "wielkim nieobecnym" w kulturze i społecznej świadomości narodów. "Tajemnica nieprawości" wciąż wpisuje się w

rzeczywistość świata. Doświadczając tej tajemnicy człowiek przeżywa lęk przed przyszłością, przed pustką, przed cierpieniem, przed unicestwieniem. Może właśnie dlatego, przez świadectwo skromnej zakonnicy, Chrystus niejako wchodzi w nasze czasy, aby wyraźnie wskazać na to źródło ukojenia i nadziei, jakie jest w odwiecznym miłosierdziu Boga. Trzeba, aby Jego orędzie o miłosiernej miłości zabrzmiało z nową mocą. Świat potrzebuje tej miłości. [...] To orędzie Kościoła pragnie niestrudzenie głosić nie tylko żarliwym słowem, ale także gorliwą praktyką miłosierdzia”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii kanonizacyjnej (Rzym, 30 kwietnia 2000): „Ty zaś, Faustyno, darze Boga dla naszej epoki, darze polskiej ziemi dla całego Kościoła, wyjednaj nam, abyśmy mogli pojąć głębię Bożego Miłosierdzia, pomóż nam, abyśmy osobiście go doświadczyli i świadczyli o nim braciom. Twoje orędzie światłości i nadziei niech się rozprzestrzeni na całym świecie, niech przynagla grzeszników do nawrócenia, niech uśmierza spory i nienawiści, niech uzdolnia ludzi i narody do czynnego okazywania braterstwa. My dzisiaj, wpatrując się razem z tobą w oblicze zmartwychwstałego Chrystusa, powtarzamy twoją modlitwę ufnego zawierzenia i mówimy z niezłomną nadzieją: Jezu, ufam Tobie.”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

PROWADZĄCY: Za wstawiennictwem św. Faustyny prosimy o dar Ducha Świętego dla wszystkich, którzy najbardziej potrzebują Bożego Miłosierdzia.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi”. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Przyjdź, Duchu Święty. Niech Boże Miłosierdzie przywróci pokój światu.
- Przyjdź, Duchu Święty. Niech Boże Miłosierdzie zmieni oblicze naszej Ojczyzny, naznaczonej podziałami i niezgodą.
- Przyjdź, Duchu Święty. Niech Boże Miłosierdzie scala nasze rodziny i wspólnoty, niech uzdalnia je do przebaczenia sobie i życia we wzajemnym poszanowaniu i życzliwości.
- Przyjdź, Duchu Święty. Niech Boże Miłosierdzie przemieni nasze serca. Otwórz nasze oczy na wielkie dzieła Bożego Miłosierdzia, które dokonują się w nas i wokół nas. Naucz nas wysławiać Pana z całego serca.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Nasze plany i nadzieje lub Miłosierdzie Boże... o Mądrości nieskończona*.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan), lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji:
www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl